

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 17. Impij Gigantes fulminati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Fulmine, & excussit subiectum Pelion
Osse;

Sepultaque sunt totis montibus dira per-
iurissimorum mortalium corpora. Ac ut
appareret, potentes potenter tormenta
passuros, (*Fortioribus enim fortior instat*
cruciatio)

Sapi. 6. 9.

Fama est, Enceladi semustum fulmine
corpus

Virgil I 3.
Æneid.

Urgeri mole hac: ingentemq; insuper
Aetnam

Impositam, ruptis flammam expirare
caminis;

Et fessum quoties mutat latus, intreme-
re omnem

Murmure Trinacriam, & calum subte-
xere fumo.

§. XVII.

Impij Gigantes fulminati.

Hæc quidem fabulæ, quæ docent, su-
perbos alijsque sceleribus coopertos, vel
dignos esse, qui diluuiο obruantur, ut dici

possit: *Ecce gigantes gemunt sub aquis, & qui*
habitant cum eis: vel etiam tota terra, ad
hunc modum, in inferno sepeliendos, ubi

eos formidabilis illa sententia, *Discedite à*
me, maledicti, fulminabit. Quid aliud con-

Iob. 26. 5.

Matth.
25. 41.

4 Reg. 1. 19. tigit militibus illis, quibus Elias dixit: *Si homo Dei sum, descendat ignis de caelo, & deuoret te, & quinquaginta tuos?* Et, ut historijs rem confirmemus, *Legimus*, inquit

Leonard. Lessius lib. 13. de perfect. diu c. 7. post Ioseph. 2. Costa l. 1. c. 19. de nat. noui orbis,

Leonardus Lessius, *etiam in historia Peruanana, gentem quamdam gigantes magnitudinis huic flagitio (Sodomitarum) deditam simili modo igne caelesti fuisse absumptam: descendisse enim e caelo specie visibili iuuenem instar solis splendentem, qui fulminibus superne in eos vibratis omnes deleuerit; ita ex traditione maiorum narrare incolae, & etiamnum reperiri vestigia adustionis, tum in saxis, tum in ossibus eorum, qui extincti. Et nostra memoria in Pegu Indiae Orientalis, cum populus esset innummerabilis, & aliquot millionibus capitum censeretur, varijs cladibus ad maximam paucitatem est reductus: cuius causa non videtur alia, quam quod huic sceleri praeceteris populis fuerint addicti. Quod si Deus istud peccatum adeo seuerè in infidelibus illis, eius iustitiam & praeccepta ignorantibus, vindicauit, & in ipsa vindicta tot ira suae vestigia impressa reliquit: quid expectandum Christianis, qui post tot beneficia diuinitus accepta, post notitia diuinae voluntatis, post tot ultionis exempla ab illis non abstinent?* *Tanta profectò eos manet*

terreno

tormentorum acerbitas, ut acrimonia supplicij
Sodomorum illius comparatione leuis meritis
videri possit, si iusto examine pensitentur.

§. XVIII.

Milonis fortitudo quo modo superata?

Ne porrò istiusmodi homines, aut ob
immanium corporum pulchritudinem &
amplitudinem, aut ob robur ac vires suas
insolescant & superbiant, & ipsi cælo arma
inferant, alijs etiam modis diuina prou-
identia tales aut deiecit, aut extirpauit.
Milonem Crotoniatam tradunt, egisse Czilius
l. 5. c. 26.
omnia super quàm homo valet. Dum con-
stitisset, nemo eum è vestigio educebat.
Målum tenenti nullus digitis poterat ex-
torquere. In Olympia bouem per stadium,
retento anhelitu portauit, quem ictu nudæ
manus, strauit, victimamque fecit; eum-
que solidum, qua mactauerat die, solus
non grauatim, & sine nausea absumsit,
ne pugno fortior, quàm stomacho videretur.
Hic tamen tam nervosus athleta, ut Idem Czilius
lib. 11. c. 69.
sciret aliquem se in mundo existere forti-
orem, Titormus bubequa, procerò corpo-
re, & portentosis viribus, famam robusti
habuit. Voluit Milo oculis experiri, an
famæ res ipsa responderet. Eo igitur præ-
sente,